

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นหลักสูตรรายวิชา สำหรับการจัดการสอนเป็นเวลา 1 ภาคเรียน (16 สัปดาห์) โดยมีการดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีการดำเนินการ ดังนี้

1.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา ประกอบด้วย

1.1.1 การศึกษาเอกสาร ได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร แนวคิดในการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เนื้อหาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน

1.1.2 การสำรวจความคิดเห็น ซึ่งเป็นการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ที่ผู้เรียนควรมีภายหลังการสำเร็จการศึกษา มีการดำเนินการ ดังนี้

1.1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสำรวจความคิดเห็น ประกอบด้วย (1) หน่วยงานธุรกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษซึ่งมีหัวหน้าระดับแผนกหรือเทียบเท่าเป็นผู้ให้ข้อมูล ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 116 ราย (2) ผู้ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน ซึ่งได้รับการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 171 ราย และ (3) ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ และ/หรือวิชาเอกการจัดการ-ภาษาธุรกิจ (อังกฤษ) ตามหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 63 คน (ประมาณ 30% ของประชากรที่เป็นที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกดังกล่าว ย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 อย่างน้อย 2 ปี)

1.1.2.2 เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลในการสำรวจความคิดเห็น ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์และความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ ควรมี แบบสอบถามชุดนี้ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ และได้รับการประเมิน คุณภาพด้านความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง (Alpha) = .8857

1.1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวม

ข้อมูลโดยใช้โทรสาร ใช้จดหมายทางไปรษณีย์ และโดยการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

1.1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จาก

การสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแต่ละข้อ ส่วนข้อมูลที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยแจกแจงประเด็นความคิดและสรุปประเด็นสำคัญ เป็นลำดับข้อตามปริมาณความถี่จากมากไปหาน้อย

1.2 การจัดทำรายละเอียดหลักสูตร มีการดำเนินการ 5 ขั้นตอนดังนี้

1.2.1 การกำหนดรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็น รวมทั้งปรัชญาและวัตถุประสงค์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ มาพิจารณากำหนดหลักการและเหตุผลของหลักสูตร และยกร่างรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา

1.2.2 การประเมินรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา

โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้นำรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา สำหรับหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ พร้อมด้วยหลักการและเหตุผลของหลักสูตรที่ได้ยกร่างขึ้น ไปให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินคุณภาพ

1.2.3 การปรับปรุงรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากการประเมินรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับ รายวิชา ของคณะผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาปรับปรุงรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.2.4 การออกแบบหลักสูตรและการสอน ประกอบด้วย

1.2.4.1 การกำหนดรายละเอียดเนื้อหาของหลักสูตร

เป็นการกำหนดรายละเอียดเนื้อหาของเนื้อหาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ และลักษณะย่อยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา โดยรายละเอียดเนื้อหาของ และลักษณะย่อยของคุณลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว ได้มาจากการศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

1.2.4.2 การกำหนดแนวการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอน เป็นการกำหนดแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากการพิจารณาคุณลักษณะย่อยของรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา ในแต่ละด้าน โดยคาดหวังผลระดับสูงในการเรียนการสอนและให้โอกาสและความช่วยเหลือเพิ่มเติมในการเรียน แก่ผู้เรียน

1.2.4.3 การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล

เป็นการพิจารณากำหนดเกณฑ์และแนวการวัดและประเมินการเรียนของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาทั้งในด้านความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสารธุรกิจ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกำหนดเกณฑ์และแนวการประเมินไว้ ทั้งในส่วนที่เป็นการประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน และการประเมินผลรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียน

1.2.5 การจัดทำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เอกสารหลักสูตร ที่จัดทำขึ้น ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล ผลการเรียนรู้สุดท้ายระดับรายวิชา วัตถุประสงค์ เนื้อหา การดำเนินการเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินผลการเรียน ส่วน เอกสารประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย คู่มือการใช้หลักสูตร ตัวอย่างแผนการสอน และเอกสารประกอบการสอน

2. การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร มีการดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้

2.1 การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็น การวิจัยเชิงบรรยาย ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ หลักสูตร เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นจากการผสมผสานแบบประเมินของ แพรท (Pratt, 1980: 410-413) และ ของวูล์ฟและเชฟ (Wulf and Schave, 1984: 137-139) เข้าด้วยกัน ประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า และข้อคำถามปลายเปิด

2.1.2 คณะผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประเมินและตรวจสอบรายละเอียด หลักสูตรประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ รวม 7 ท่าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2 ท่าน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ด้านจิตวิทยาการศึกษา 1 ท่าน และด้านการวัดและประเมินผล การศึกษา 1 ท่าน

2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการส่งและรับคืนแบบประเมิน ด้วยตนเอง

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมิน คุณภาพหลักสูตรของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพในแต่ละด้าน ส่วน ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒินั้น ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และแยกแยะไว้เป็นประเด็นต่าง ๆ ตาม รายการการประเมินแต่ละด้าน

2.1.5 การปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำผลจากการ ประเมินคุณภาพหลักสูตร พร้อมด้วยข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้มากขึ้น

2.2 การประเมินและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรโดยการวิจัยกึ่ง ทดลองซึ่งเป็นการทดลองใช้หลักสูตรในชั้นเรียน ดังรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

2.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการทดลองใช้ หลักสูตร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล และกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับการสุ่มแบบเจาะจงเพื่อการทดลองครั้งนี้ ได้แก่

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 3 ภาคปกติ สาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 36 คน จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้แก่

1.1) แบบสอบวัดความสามารถทางภาษา ประกอบด้วย

1.1.1) แบบสอบวัดความรู้พื้นฐาน แบบสอบวัด

ความรู้พื้นฐานซึ่งใช้วัดพื้นฐานความรู้ของนักศึกษากลุ่มทดลองก่อนการสอน ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความยาก อำนาจจำแนก และความเที่ยง โดยการนำไปทดลองใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง) 2 ครั้ง ได้ข้อคำถามในแบบสอบฉบับนี้จำนวน 60 ข้อ สำหรับเวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง ข้อคำถามรายข้อมีค่าความยาก ระหว่าง .2-.8 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .2-.8 และมีค่าความเที่ยง = .8862

1.1.2) แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษา

อังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ แบบสอบฉบับนี้ จัดสร้างขึ้น 2 ชุดในลักษณะคู่ขนาน เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน 1 ชุดและทดสอบหลังเรียน 1 ชุด แบบสอบแต่ละชุดประกอบด้วยคำถามแบบเติมคำ 5 ข้อใหญ่ และคำถามอัตนัย 5 ข้อใหญ่ ใช้เวลาสำหรับการทดสอบ 3 ชั่วโมง แบบสอบฉบับนี้ ทั้ง 2 ชุด ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง และด้านความสัมพันธ์กันระหว่างแบบสอบทั้งสองชุด รวมทั้งได้รับการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก โดยการนำไปทดลองใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง) 2 ครั้ง ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบฉบับ ก = .9051 ค่าความเที่ยงของแบบสอบฉบับ ข = .9639 และค่าความสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน-บราวน์ ระหว่างแบบสอบทั้งสองฉบับ = .9346 ข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบแต่ละชุด มีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ แบบสอบฉบับ ก มีค่าความยากรายข้อ ระหว่าง .28-.75 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .26-.79 แบบสอบฉบับ ข มีค่าความยากระหว่าง .23-.59 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .38-.76 นอกจากนี้ ข้อคำถามอัตนัย (จำนวน 5 ข้อ) ของแบบสอบทั้งสองฉบับได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนระหว่าง ผู้วิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิกับผู้ช่วยวิจัย และผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย โดยได้ค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้วิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิ = .84 ค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิกับผู้ช่วยวิจัย = .97 และค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย = .90 และได้ค่าความเที่ยงในการตรวจให้คะแนนของผู้วิจัย = .9977 และค่าความเที่ยงในการตรวจให้คะแนนของผู้ช่วยวิจัย = .9958

1.1.3) แบบสอบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยใช้

ภาษาอังกฤษ แบบสอบฉบับนี้ใช้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยจัดสร้างขึ้นตามลักษณะย่อยของคุณลักษณะดังกล่าว จากการศึกษาแนวคิด

และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แบบสอบฉบับนี้ มี 2 ชุด ในลักษณะคู่ขนาน แต่ละชุด ประกอบด้วย ข้อสอบ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (ข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ วัดความสามารถในการสื่อสาร ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง) ฉบับที่ 2 เป็นข้อสอบวัดการใช้ภาษาในการสนทนาจากการสวมบทบาทสมมติ โดยให้นักศึกษาจับคู่ สนทนาตามบทบาทที่กำหนดในบัตรเหตุการณ์สมมติ (ให้เลือกบัตรเหตุการณ์สมมติ 1 บัตร จากจำนวน 8 บัตร) แบบสอบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 ชุด นี้ ได้รับการตรวจสอบความตรงจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความสัมพันธ์กันระหว่างแบบสอบทั้งสองชุด และด้านความเที่ยง ตลอดจนได้รับการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกโดยการนำไปทดลองใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง) 2 ครั้ง ได้ค่าความสัมพันธ์แบบ สเปียร์แมน-บราวน์ ระหว่างแบบสอบทั้งสองฉบับ = .9141 ค่าความเที่ยงของแบบสอบฉบับ ก = .9329 ค่าความเที่ยงของแบบสอบฉบับ ข = .9182 และแบบสอบฉบับ ก มีค่าความยากรายข้อ ระหว่าง .21-.75 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .25-.83 และแบบสอบฉบับ ข มีค่าความยากรายข้อ ระหว่าง .25-.79 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .25-.83 นอกจากนี้ แบบสอบในส่วนที่เป็นข้อสอบวัดการใช้ภาษาในการสนทนาจากการสวมบทบาทสมมติ ได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนระหว่าง ผู้วิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิกับผู้ช่วยวิจัย และผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย โดยได้ค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้วิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิ = .90 ค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิกับผู้ช่วยวิจัย = .82 และค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย = .90 และได้ค่าความเที่ยงในการตรวจให้คะแนนของผู้วิจัย = .9520 และค่าความเที่ยงในการตรวจให้คะแนนของผู้ช่วยวิจัย = .9734

1.2) แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย

- (1) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล
- (2) แบบวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- (3) แบบวัดลักษณะความรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (4) แบบวัดลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกลุ่ม

แบบวัดดังกล่าวจัดสร้างขึ้นชุดละ 2 ฉบับ ในลักษณะคู่ขนาน และได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง) เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงแบบแอลฟา ของ ครอนบาค และด้านความสัมพันธ์ของแบบวัดคู่ขนานแบบสเปียร์แมน-บราวน์ ปรากฏว่า แบบวัดคุณลักษณะด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบอัตนัย 4 ข้อ มีค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ก = .8252 ค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ข = .8710 และค่าความสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน-บราวน์ ระหว่างแบบวัดทั้งสองฉบับ = .8948 แบบวัดลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบประมาณค่า 30 ข้อ มีค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ก = .9148 ค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ข = .9546 และค่าความสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน-บราวน์ ระหว่างแบบวัดทั้งสองฉบับ = .9103 แบบวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบประมาณค่า 30 ข้อ มีค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ก = .9242 ค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ข = .9567 และค่าความสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน-บราวน์ ระหว่างแบบวัดทั้งสองฉบับ = .8935 แบบวัดลักษณะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบประมาณ ค่า 38 ข้อ มีค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ก = .9254 ค่าความเที่ยงของแบบวัดฉบับ ข = .9528 และค่าความสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน-บราวน์ ระหว่างแบบวัดทั้งสองฉบับ = .9211

นอกจากนี้ แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ห้อย่างมีเหตุผลได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนระหว่าง ผู้วิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิกับผู้ช่วยวิจัย และผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย โดยได้ค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้วิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิ = .83 ค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิกับผู้ช่วยวิจัย = .80 และค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย = .90 และได้ค่าความเที่ยงในการตรวจให้คะแนนของผู้วิจัย = .9956 และค่าความเที่ยงในการตรวจให้คะแนนของผู้ช่วยวิจัย = .9990

2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอนประกอบด้วยแผนการสอนและเอกสารประกอบการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแผนการสอนโดยพิจารณาถึงเนื้อหาและแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา และเอกสารหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยจัดทำแผนการสอนขึ้นสำหรับ 8 บทเรียนครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตร พร้อมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการสอนที่สอดคล้องกับรายละเอียดเนื้อหาดังกล่าว เพื่อใช้สอน 16 ครั้ง ๆ ละ 3 คาบ ตลอดระยะเวลา 1 ภาคเรียน ทั้งนี้แผนการสอนแต่ละแผน ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ที่ต้องการระดับบทเรียน เนื้อหา จุดประสงค์ปลายทาง จุดประสงค์นำทาง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล แผนการสอนและเอกสารประกอบการสอนดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิว่า มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้

2.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 1 ภาคเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองมีการดำเนินการ ดังนี้

2.2.3.1 ทดสอบกลุ่มทดลองก่อนทำการสอน ผู้วิจัยได้ทดสอบกลุ่มทดลองก่อนการสอนโดยใช้เครื่องมือวิจัยต่อไปนี้ (1) แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (2) แบบสอบวัดความรู้พื้นฐาน (3) แบบสอบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ (4) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล (5) แบบวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (6) แบบวัดลักษณะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และ (7) แบบวัดลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกลุ่ม

2.2.3.2 พิจารณาผลการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานของ นักศึกษากลุ่มทดลอง และจัดให้นักศึกษาที่ได้คะแนนจากทดสอบไม่ถึงครึ่งหนึ่งของคะแนนรวม ในแบบสอบ ทบทวนความรู้พื้นฐานและมอบหมายงานให้ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การใช้ ภาษา และทดสอบใหม่อีกครั้ง (ซึ่งนักศึกษาดังกล่าวทุกคนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ โดยได้คะแนนสูง กว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนรวมในแบบทดสอบฉบับใหม่) ก่อนเริ่มสอนพร้อมกันทั้งชั้น

2.2.3.3 ทำการสอนกลุ่มทดลองในชั้นเรียนตาม แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ตลอด 1 ภาคเรียน (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543) โดยมีการประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียนของกลุ่มทดลองจากการพิจารณาผลงานที่ มอบหมายและผลการทดสอบย่อยของแต่ละบทเรียน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากการทดสอบย่อย ต่ำกว่า ครึ่งหนึ่งของคะแนนรวมของแบบทดสอบย่อยนั้น ๆ ได้รับการชี้แนะถึงข้อพร่อง และต้อง ทบทวนบทเรียน เพื่อการทดสอบซ้ำ

2.2.3.4 ทำการทดสอบกลุ่มทดลองหลังการสอน โดยใช้เครื่องมือวิจัย ซึ่งเป็นชุดคู่มือเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัยที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน เครื่องมือวิจัยชุดคู่มือ ดังกล่าว ได้แก่ (1) แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ธุรกิจ (2) แบบสอบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ (3) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล (4) แบบวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (5) แบบวัดลักษณะ ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ และ (6) แบบวัดลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกลุ่ม

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการประเมินผลการใช้หลักสูตรในชั้นเรียน ครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้นำข้อมูลจากการทดสอบกลุ่มทดลองก่อนการสอน และหลังการสอน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนต่อไปนี้ (1) คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (2) คะแนนความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ (3) คะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล (4) คะแนน ลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (5) คะแนนลักษณะความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ และ (6) คะแนน ลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

1. การวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรโดยการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย สอง ขั้นตอนใหญ่ ได้แก่ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และการจัดทำรายละเอียดหลักสูตร ทำให้ได้ หลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจที่พัฒนาขึ้นตามหลักการจัดการศึกษาแบบ เน้นผลการเรียน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาชีพเลือก จำนวน 3 (3-0-3) หน่วยกิต ซึ่งมีสาระสำคัญของหลักสูตร ดังนี้

รายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา

นักศึกษาต้องมีพัฒนาการในด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจสำหรับการใช้งานได้จริง ซึ่งครอบคลุมการโต้ตอบจดหมาย ขอร้องและสอบถาม การโต้ตอบจดหมายสั่งซื้อสินค้า การโต้ตอบจดหมายร้องเรียนและปรับความเข้าใจ การเขียนจดหมายสมัครงาน จดหมายแนะนำตัว จดหมายรับรองและอ้างอิง จดหมายเชิญ และการตอบรับหรือปฏิเสธการรับเชิญ จดหมายแสดงความยินดี การเขียนบันทึกข้อความ การเขียนรายงานธุรกิจ และการเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ นักศึกษาต้องพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งครอบคลุมความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจที่พัฒนาขึ้นตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน สำหรับจัดสอนนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มุ่งพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1. ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านการเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ ในโอกาสต่าง ๆ ในการใช้งานจริงในหน่วยงานธุรกิจได้
2. ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้ภาษาเขียนเพื่อการสื่อสารธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ในระดับที่สูงขึ้น
4. ให้เพิ่มพูนความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคมต่อไป

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ใช้สำหรับนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดเป็นรายวิชาหนึ่งในกลุ่มวิชาชีพเลือก ในหมวดวิชาเฉพาะ (หมวดวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ กลุ่มวิชาชีพบังคับ และกลุ่มวิชาชีพเลือก) ใช้เวลาเรียน 3 คาบ ต่อ สัปดาห์ (คาบละ 50 นาที) เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์ จำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต

เนื้อหา

รายละเอียดเนื้อหาในหลักสูตรฉบับนี้ ประกอบด้วยเนื้อหาด้านความรู้ ความสามารถและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ และเนื้อหาด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ลักษณะเนื้อหาทั้ง 2 ด้าน ดังกล่าว สรุป ได้ดังนี้

- 1) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่
  - 1.1) การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล
  - 1.2) การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ
  - 1.3) การทำงานร่วมกับผู้อื่นในกลุ่ม
  - 1.4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง
  - 1.5) ความรับผิดชอบต่อน้ำที่
- 2) หัวข้อเนื้อหาด้านความรู้ ความสามารถและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ได้แก่
  - 2.1) การโต้ตอบจดหมายขอร้องและสอบถาม
  - 2.2) การโต้ตอบจดหมายสั่งซื้อสินค้า
  - 2.3) การโต้ตอบจดหมายร้องเรียนและปรับความเข้าใจ
  - 2.4) การเขียนจดหมายสมัครงาน
  - 2.5) การเขียนจดหมายแนะนำตัว
  - 2.6) การเขียนจดหมายรับรองและอ้างอิง
  - 2.7) การเขียนจดหมายเชิญและตอบรับ/ปฏิเสธ
  - 2.8) การเขียนจดหมายแสดงความยินดี
  - 2.9) การเขียนบันทึกข้อความ
  - 2.10) การเขียนรายงานธุรกิจ
  - 2.11) การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์
- 3) รายละเอียดเนื้อหาย่อยในแต่ละหัวข้อเนื้อหาด้านความรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ประกอบด้วยสาระ ดังนี้
  - 3.1) คำอธิบายเกี่ยวกับการใช้จดหมาย/เอกสาร
  - 3.2) ตัวอย่างจดหมาย/เอกสาร ในรูปแบบเอกสารที่ถูกต้อง
  - 3.3) ลำดับเนื้อหาของจดหมาย/เอกสาร
  - 3.4) ตัวอย่างการใช้ข้อความ/สำนวนภาษา
  - 3.5) แบบฝึกหัด

การดำเนินการเรียนการสอน

แนวการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถบรรลุผลการเรียนสุดท้ายตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร มี ขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมผู้เรียน ได้แก่ การทดสอบก่อนเรียน และการวัดความรู้พื้นฐาน

เดิม เพื่อการจัดสอนซ่อมเสริม หรือให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานต่ำกว่ากลุ่มโดยเฉลี่ย รวมทั้งการแจ้งรายการผลการเรียนสุดท้ายที่ต้องการตามหลักสูตร และแนะแนวการเรียนแก่ผู้เรียน

2. ชั้นสอนในแต่ละบทเรียน ได้แก่

2.1 ชั้นนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วย (1) การนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้ผู้เรียนพิจารณาความรู้เดิมของตนเกี่ยวกับเนื้อหาการเขียนในเรื่องที่จะเรียน และวางเป้าหมายการเรียนของตนเอง (2) อภิปรายเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการเขียนในเรื่องที่จะเรียน และ(3) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาการเขียนในเรื่องที่จะเรียน นั้น

2.2 ชั้นฝึก ได้แก่ การทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนโดยใช้ใบงาน (Task-based Learning)

2.3 ชั้นถ่ายโอนความรู้ ได้แก่ การประยุกต์ใช้ความรู้โดยการสวมบทบาทเป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ โดยเขียนจดหมาย/เอกสารธุรกิจถึงกันและกัน

2.4 ชั้นประเมินความก้าวหน้าในการเรียน ได้แก่ การทดสอบย่อยเกี่ยวกับสาระเนื้อหาการเขียนในบทเรียนและซ่อมเสริมหรือทบทวนบทเรียน หากมีคะแนนจากการทดสอบย่อยไม่ถึงเกณฑ์

3. ชั้นประเมินผล ได้แก่ การประเมินผลรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนตามหลักสูตร รายวิชา

เกณฑ์การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียนมีการพิจารณาดำเนินการทั้งในช่วงระหว่างการดำเนินการเรียนการสอน และภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยประเมินพัฒนาการทั้งในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และด้านความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจซึ่งเป็นเนื้อหาวิชาเฉพาะ

2. ผลการประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ซึ่งได้ดำเนินการใน 2 ขั้นตอน คือ (1) การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ (2) การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยการวิจัยกึ่งทดลองซึ่งเป็นการนำหลักสูตรทดลองใช้ในชั้นเรียน นั้น การดำเนินการในขั้นตอนแรกได้ผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิว่า รายละเอียดหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยอันดับคุณภาพ ในระดับดี ทุกด้าน (ค่าเฉลี่ยอันดับคุณภาพ สูงกว่า 3.5 ทุกด้าน) ส่วนการนำหลักสูตรไปใช้ทดลองสอนกลุ่มทดลองเป็นเวลา 1 ภาคเรียน (สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน เป็นเวลา 16 สัปดาห์) ทำให้ได้ผลการใช้หลักสูตร ซึ่งสรุปได้ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ภายหลังจากการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ = 28.53% และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าว = 64.58%

จากการพิจารณาเกณฑ์การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ที่กำหนดว่า ให้ผู้เรียนตามหลักสูตรนี้ต้องได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจจากการทดสอบหลังเรียนไม่ต่ำกว่า 70% ของคะแนนเต็ม นั้น ผู้วิจัยจึงจัดให้นักศึกษาที่ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนไม่ถึง 70% ของคะแนนเต็ม จำนวน 24 ราย จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 36 ราย ทบทวนบทเรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม และรับการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง คะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 2 ได้นำมาใช้พิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มแทนคะแนนเต็มของนักศึกษาเหล่านั้น และจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบซ้ำดังกล่าวปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง มีคะแนน = 76.11% ซึ่งสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนตามเกณฑ์ของการประเมินผลการเรียนที่ระบุไว้ในหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (ที่ระบุให้ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่า 70% ของคะแนนเต็ม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 กลุ่มทดลอง มีคะแนนความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ (แบบปรนัย) ภายหลังจากการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ (แบบปรนัย) = 32.19 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าว = 36.19

2.3 กลุ่มทดลอง มีคะแนนความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ภาษาในการสนทนาจากการสวมบทบาทสมมุติ ภายหลังจากการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ภาษาในการสนทนาจากการสวมบทบาทสมมุติ = 6.58 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าว = 13.25

2.4 กลุ่มทดลอง มีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ภายหลังจากการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล = 12.97 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าว = 17.22

2.5 กลุ่มทดลอง มีคะแนนลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ภายหลังจากการเรียน ไม่แตกต่างจากก่อนเรียน

2.6 กลุ่มทดลอง มีคะแนนลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภายหลัง

การเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง = 94.67 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าว = 102.28

2.7 กลุ่มทดลอง มีคะแนนลักษณะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ภายหลังจากการเรียน ไม่แตกต่างจากก่อนเรียน

จากการพิจารณาผลการทดลองใช้หลักสูตรดังกล่าว ตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่า ผลการทดลองที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ห้อย่างมีเหตุผล และลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนมีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการทดลองที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ คะแนนลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และคะแนนลักษณะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยผู้เรียนมีคะแนนหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยพบว่า มีประเด็นสำคัญที่สมควรนำมาอภิปราย สองประเด็น คือ ผลการพัฒนาหลักสูตร และผลการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ ดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตร

ผลจากการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน ครั้งนี้ ทำให้ได้หลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ สำหรับใช้สอนนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สำหรับการการสอน ใน 1 ภาคเรียน ซึ่งได้รับการประเมินจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิว่า มีคุณภาพในระดับดี ทุกด้าน นั้น อาจอภิปรายได้ดังนี้

1.1 หลักสูตรฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยแนวคิดในการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน ของสแปดตี (Spady, 1988: 6) อย่างเคร่งครัด กล่าวคือ ได้ใช้รายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาเป็นหลักสำคัญในการพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ของหลักสูตร ทั้งในด้านการกำหนดเนื้อหา การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่สอดคล้องกัน

ข้อมูลสำคัญที่นำมาใช้ในการกำหนดรายการผลการเรียนระดับรายวิชาครั้งนี้ มาจากผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ หน่วยงานธุรกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน และผู้สำเร็จการศึกษาสาขาบริหาร

ธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ และ/หรือ วิชาเอกการจัดการ-ภาษาธุรกิจ (อังกฤษ) ตามหลัก สูตรของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว เป็น ผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในสภาพการใช้งานจริงในการดำเนินงาน ธุรกิจยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลให้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้ สะท้อนถึงสภาพความเป็นจริงของการใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เป็นที่ต้องการใน สภาพการปฏิบัติงานจริง ดังนั้น การนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดรายการผลการเรียนสุด ท้ายระดับรายวิชา ดังกล่าว จึงทำให้ได้รายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาที่สอดคล้องกับ สภาพการใช้งานจริงในวงการธุรกิจ ซึ่งจะเป็ประโยชน์สำหรับการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการ ศึกษาต่อไป และเมื่อได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยอาศัยรายการผลการเรียนสุดท้ายดังกล่าว เป็นหลัก กล่าวคือ กำหนดรายละเอียดเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ สอดคล้องกันกับรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาที่กำหนดไว้ จึงเป็นผลให้หลักสูตรฉบับ นี้มีลักษณะความสอดคล้องภายในที่ค่อนข้างชัดเจน และได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิว่ามี คุณภาพในระดับดี ทุกด้าน

1.2 ในขั้นตอนการวิเคราะห์ผลจากการสำรวจความคิดเห็นจาก

กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการใช้ในการกำหนดรายการผลการเรียน สุดท้ายระดับรายวิชา นั้น ปรากฏว่า ในด้านความรู้ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารธุรกิจ นั้น กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็น มีความเห็นว่า ลักษณะเนื้อหา จำนวน 11 รายการ จาก 27 รายการ ในแบบสอบถาม ควรเป็นสิ่งที่ผู้สำเร็จการศึกษาควรต้องมีความรู้ความ สามารถในการเขียน เพื่อการใช้งานจริงในการปฏิบัติงาน เนื้อหา 11 รายการดังกล่าว ได้แก่ (1) การโต้ตอบจดหมายขอร้องและสอบถาม (2) การโต้ตอบจดหมายสั่งซื้อสินค้า (3) การโต้ตอบ จดหมายร้องเรียนและปรับความเข้าใจ (4) การเขียนจดหมายสมัครงาน (5) การเขียนจดหมาย แนะนำตัว (6) การเขียนจดหมายรับรองและอ้างอิง (7) การเขียนจดหมายเชิญ และตอบรับ/ ปฏิเสธ (8) การเขียนจดหมายแสดงความยินดี (9) การเขียนบันทึกข้อความ (10) การเขียนรายงานธุรกิจ และ (11) การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ จะเห็นได้ว่า เนื้อหาการเขียนบางอย่างเช่น การเขียนโทรพิมพ์ หรือเทเลกซ์ ซึ่งระบุไว้ในหลักสูตรสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษ ธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในปัจจุบัน ไม่ได้ได้รับการพิจารณาว่า เป็นสิ่งจำเป็นในการใช้งาน จริง และเนื้อหาบางประการเช่น การเขียนจดหมายแนะนำตัว ซึ่งหลักสูตรสาขาบริหารธุรกิจ วิชา เอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในปัจจุบัน ไม่ได้กำหนดไว้ กลับเป็นสิ่งที่เป็นที่ ต้องการในการใช้งานจริง ในวงการธุรกิจ เป็นต้น ส่วนเนื้อหาในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ ผู้เรียนควรได้รับการสร้างเสริมเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิตในสังคมนั้น ผล จากการสำรวจความคิดเห็น พบว่า จากคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 5 กลุ่ม จำนวน 16 รายการ ปรากฏว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ 5 รายการ เป็นคุณลักษณะที่เป็นที่ต้องการเพื่อประโยชน์ใน การปฏิบัติงานในวงการธุรกิจของผู้สำเร็จการศึกษา โดยคุณลักษณะแต่ละรายการนั้น มีค่าเฉลี่ยสูง สุดในแต่ละกลุ่มคุณลักษณะจากการประเมินของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล คุณลักษณะที่พึงประสงค์

ทั้ง 5 ประการ ได้แก่ (1) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล (2) ความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ (3) ความสามารถในการทำงานโดยร่วมมือกับผู้อื่น (4) ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ (5) ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ได้มาจากการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าว สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการตามทฤษฎีใน แนวการจัดการศึกษา ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หลาย ประเด็น เช่น ใน มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: 13) ที่ระบุให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในด้านต่าง ๆ รวมทั้ง “ฝึกทักษะ กระบวนการคิด..... จัดกิจกรรมให้ผู้เรียน...เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง” และใน มาตรา 28 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: 15) กำหนดให้สาระของหลักสูตรระดับต่าง ๆ ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้อง “มุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งในด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม”

จะเห็นได้ว่า รายงานผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ผลจากการสำรวจความคิดเห็น ครั้งนี้นั้น สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงในด้านความรู้ความสามารถในวิชาเฉพาะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาคควรมี เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิตในสังคม ดังนั้น การนำผลการวิเคราะห์จากการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าวมาใช้เป็นหลักในการกำหนดรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา โดยคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น ปรัชญาการศึกษา และวัตถุประสงค์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ ย่อมทำให้ได้รายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยฉบับนี้ ที่มีความสอดคล้องตามความต้องการกับการใช้งานจริงในวงการธุรกิจ สนองนโยบายของสถาบันการศึกษาที่สังกัด และเป็นไปตามแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน

2. ผลการนำหลักสูตรไปทดลองใช้

จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ ปรากฏว่า ผลการทดลองที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนมีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการทดลองที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ คะแนนลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และคะแนนลักษณะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยผู้เรียนมีคะแนนหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกันนั้น ผลที่ปรากฏดังกล่าวอาจอธิบายได้ดังนี้

2.1 ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจหลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ปรากฏดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การดำเนินการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยมีผลการเรียนระดับบทเรียนซึ่งสอดคล้องกับรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาเป็นเป้าหมายในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง และมีจุดประสงค์นำทาง เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนที่จะสามารถบรรลุผลการเรียนที่ต้องการในระดับบทเรียนแต่ละบท และผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์นำทางในบทเรียน ตลอดจนทำการทดสอบย่อยในแต่ละบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ กล่าวคือ ได้คะแนนทดสอบไม่ถึงครึ่งหนึ่งของคะแนนรวมของการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ได้ทบทวนบทเรียนและทดสอบซ้ำจนผ่านเกณฑ์ นั้น ได้ส่งผลให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองได้พัฒนาความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ในระดับที่สูงขึ้น และบรรลุผลตามรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ภายหลังจากเรียนตลอด 1 ภาคเรียน ทั้งนี้ การที่ผู้เรียนได้มีพัฒนาการในด้านความสามารถดังกล่าวซึ่งเป็นความสามารถด้านวิชาชีพเฉพาะที่สูงขึ้นย่อมจะเป็นผลดีต่อผู้เรียนเมื่อต้องไปปฏิบัติงานจริงในวงการธุรกิจ เนื่องจากความสามารถดังกล่าวเป็นความสามารถที่ตรงตามความต้องการของหน่วยงานธุรกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะหัวข้อเนื้อหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้ มาจากการพิจารณาผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลซึ่งอยู่ในวงการธุรกิจ

นอกจากนี้การที่ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น ยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ โทมัส (Thomas, 1995) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ดำเนินการเรียนการสอนแบบเน้นผลการเรียนกับชั้นเรียนที่ไม่ได้ดำเนินการเรียนการสอนแบบเน้นผลการเรียน โดยพิจารณาความแตกต่าง และความสัมพันธ์ ด้านคะแนนทักษะการเขียน และคะแนนทักษะการอ่าน ในแบบการประเมินทักษะทางวิชาการของรัฐเทกซัส คะแนนเฉลี่ยประจำภาคเรียน และคะแนนเฉลี่ยตลอดการเรียน” และพบว่า การดำเนินการเรียนการสอนแบบเน้นผลการเรียนช่วยให้ผู้เรียนมีเกรดที่ดีขึ้นในรายวิชา อีกทั้งผลจากการทดลองใช้หลักสูตรดังกล่าวในครั้งนี้นี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยต่าง ๆ ในบทความของ อีวานส์ และคิงส์ (Evans and King, 1994: 12-17) ที่พบว่า การจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียนในรัฐยูทาห์ รัฐมิสซูรี รัฐไอโอวา และมินนิโซตา ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2.2 ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดลองดังกล่าว แสดงว่า การดำเนินการเรียนการสอนตามแนวทางที่กำหนดในหลักสูตรรายวิชาที่พัฒนาขึ้นโดยสอดแทรกการจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษา

อังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ทั้งด้านคำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างประโยค และการเชื่อมโยงข้อความ รวมทั้งการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบททางสังคม และการใช้กลวิธีการสื่อความ ตามลักษณะของการใช้ภาษาในสภาพการณ์จริง โดยอาศัยเนื้อหาย่อของงานเขียนในบทเรียนนั้น ๆ เป็นบริบทในการฝึกฝน นั้น ได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับที่สูงขึ้น บรรลุผลตามรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาในด้านความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้การที่ผู้เรียนได้มีพัฒนาการด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าวในระดับที่สูงขึ้นย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเมื่อต้องออกไปปฏิบัติงานในวงการธุรกิจในอนาคตต่อไป

2.3 ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ปรากฏนี้ชี้ให้เห็นว่า การดำเนินการเรียนการสอนตามแนวทางที่กำหนดในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นโดยการสอดแทรกกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกคิดวิเคราะห์ในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของงานเขียนเพื่อการสื่อสารธุรกิจ กล่าวคือ ให้ระดมสมองเพื่อสำรวจทางเลือกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้สำหรับการแก้ปัญหาหรือตอบคำถามที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ พร้อมทั้งให้พิจารณาถึงข้อดีข้อเสียของทางเลือก หรือคำตอบแต่ละประการ แล้วประเมินและสรุปหาทางเลือกหรือคำตอบที่ดีที่สุดอย่างมีเหตุผล ตลอดจนการจัดให้ผู้เรียนได้เขียนบรรยายความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยต้องใช้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในลักษณะดังกล่าวนอกชั้นเรียน นั้น ได้ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในระดับที่สูงขึ้น ภายหลังจากการเรียนจบรายวิชาใน 1 ภาคเรียน ซึ่งนับว่า การพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนในด้านการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลนี้ บรรลุผลตามรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ผลการทดลองดังกล่าวในการวิจัยครั้งนี้ (ที่พบว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการในด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลสูงชันั้น) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไนแลนด์ และเทสค์ (Nyland and Tesch, 1991) ที่พบว่า การจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียนใน ฟาสโค รัฐออลซิงตัน ซึ่งมุ่งพัฒนาทักษะการคิดด้วยนั้น ได้ผลคุ้มค่ากับการลงทุนทั้งด้านเวลาและค่าใช้จ่าย และสนับสนุนผลการวิจัยของ อินเซอร์เรลโล (Inzerello, 1994) ที่พบว่า การกำหนดผลการเรียนด้านการคิดระดับสูง และการแก้ปัญหา ได้รับการจัดลำดับความสำคัญในระดับสูงสุด ในการดำเนินยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผลการเรียน

2.4 ผู้เรียนมีคะแนนลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังการทดลอง

สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจาก ก่อนการทดลอง ผู้เรียนได้ประเมินตนเองว่ามีคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับปานกลาง และประเมินตนเองหลังการทดลองว่า ตนเองมีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับค่อนข้างสูง โดยก่อนการทดลอง ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง 94.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน และ

ผลการประเมินตนเองหลังการทดลองได้คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง 102.28 จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า จากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียนก่อนการทดลองนั้น ผู้เรียนได้รับการจัดโอกาสให้ใช้คุณลักษณะด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่มากนัก จึงได้ประเมินตนเองว่ามีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับปานกลาง และเมื่อได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่กำหนดในหลักสูตรโดยได้ทำกิจกรรมที่สร้างเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สอดแทรกในการเรียนการเขียนเพื่อการสื่อสารธุรกิจ กล่าวคือ ตั้งเป้าหมายในการเรียนเนื้อหาย่อยของการเขียนแต่ละครั้ง ตลอดจนวางแผนการเรียน เพื่อการฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางภาษาและการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนและตรวจสอบการทำงานตามแผนการเรียนที่วางไว้ นั้น ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับที่สูงขึ้นตามการรับรู้ของผู้เรียนเอง ซึ่งนับว่า การดำเนินการเรียนการสอนดังกล่าวบรรลุผลตามรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชาด้านการพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ทั้งนี้ผลการทดลองนี้ยังสนับสนุน ผลการวิจัยประการหนึ่งของ ไนแลนด์ และเทสค์ (Nyland and Tesch, 1991) ที่พบว่า การพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed Learning) จากการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียนใน พาสโค รัฐวอชิงตัน ได้ผลคุ้มค่ากับการลงทุนทั้งด้านเวลาและค่าใช้จ่าย

จากผลการทดลองการใช้หลักสูตรดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรฉบับนี้มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้จริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และด้านคุณลักษณะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้

2.4 ในการประเมินผลการเรียนด้านความสามารถในเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้น กำหนดให้ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนไม่ต่ำกว่า 70% ของคะแนนเต็ม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลดังกล่าว ทำกิจกรรม หรือแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนและทดสอบซ้ำ จากแนวทางดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดให้ผู้เรียนที่มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ จากการทดสอบหลังเรียนไม่ถึง 70% ของคะแนนรวมของแบบทดสอบ จำนวน 24 ราย ทบทวน บทเรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม แล้วได้รับการทดสอบอีกครั้ง ปรากฏผลว่า ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าวรวมทั้งกลุ่ม = 76.11% ซึ่งสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มากกว่า คะแนนเฉลี่ยตามที่กำหนดในเกณฑ์การประเมินผลการเรียนด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ที่ระบุไว้ในหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามหลักการดำเนินการประการหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน ของสแปดตี (1988: 7) ที่ระบุว่า ควรให้โอกาสและความช่วยเหลือเพิ่มเติม แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถบรรลุผลสำเร็จในการเรียน แนวคิดดังกล่าวของสแปดตี สะท้อนมาจาก

ปรัชญา "ความสำเร็จสำหรับทุกคน" อันเนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนและประสบความสำเร็จได้ แต่อาจไม่ใช่วันเดียวกัน และวิธีเดียวกัน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า แนวคิดดังกล่าวของ สแปดตี สอดคล้องกับ แนวคิดของ บลูม (Bloom, 1982: 210) และเจสซัป (Jessup, 1991: 6) ที่สรุปได้ว่า ความสามารถของผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ จากการจัดโอกาสที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน และแนวคิดของ สแปดตี ยังเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ แนวการจัดการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: 12) มาตรา 22 ที่ระบุว่า "การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้..." ซึ่งสื่อความหมายได้ว่า ถ้าผู้สอนเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาความสามารถได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด หรือยึดผลการเรียนเป็นหลัก ผู้สอนอาจต้องให้โอกาสและเวลาเพิ่มเติมที่แตกต่างกันไปแก่ผู้เรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนจะได้มีเวลาที่แตกต่างกันในการพัฒนาตนเองเพื่อให้บรรลุผลการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การดำเนินการเรียนการสอนตามแนวทางที่กำหนดในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียนครั้งนี้ ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้บรรลุผลการเรียนตามเกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดได้ ซึ่งเป็นการดำเนินการที่สนองตอบตาม"แนวการจัดการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ด้วย

2.5 ผู้เรียนมีคะแนนการประเมินตนเองในด้านลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และลักษณะความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ หลังการทดลอง และก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจาก ผู้เรียนประเมินตนเองในด้านคุณลักษณะดังกล่าวก่อนการทดลองว่า ตนเองมีลักษณะดังกล่าวในระดับสูง กล่าวคือ มีคะแนนเฉลี่ยด้านลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 121.19 จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ 138.65 จากคะแนนเต็ม 190 คะแนน และหลังการทดลอง ผู้เรียนได้ประเมินตนเองว่ามีลักษณะดังกล่าวในระดับสูงเช่นเดิม โดยมีคะแนนเฉลี่ยด้านลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 122.33 จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ 139.78 จากคะแนนเต็ม 190 คะแนน ผลที่ปรากฏดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนมีประสบการณ์ ในการเรียนที่ต้องใช้คุณลักษณะในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ มาโดยตลอดอยู่แล้ว ดังนั้นจึงได้ประเมินตนเองว่ามีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับสูงทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง นอกจากนี้จากการพิจารณาคุณลักษณะดังกล่าวของผู้เรียนในเชิงคุณภาพ จากพฤติกรรมการเรียนโดยทั่วไป ก็พบว่า มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้อย่างราบรื่น ทำให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จ และมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในระดับดีที่น่าพอใจ ทั้งนี้การที่ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวอยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว ไม่ได้หมายความว่า การดำเนินการเรียนการสอนในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ไม่ควรจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้คุณลักษณะดังกล่าว แต่ควรพิจารณาว่า การให้โอกาสผู้เรียนมีทักษะในการใช้คุณลักษณะดังกล่าวโดยต่อเนื่อง จนเป็นพฤติกรรมปกติ ที่เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ติดตัวผู้เรียนต่อไปย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนภายหลังการสำเร็จการ

ศึกษาและต้องออกไปปฏิบัติงาน และดำรงชีวิตในสังคม เนื่องจากคุณลักษณะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น และลักษณะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เป็นที่ต้องการในวงการธุรกิจ ในสภาพสังคมจริง

จากผลการทดลองใช้หลักสูตรโดยพิจารณาจากสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ และจากการทดสอบซ้ำในด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจที่พัฒนาขึ้นตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียนในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้มีความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิตในสังคม ภายหลังการสำเร็จการศึกษา ตามเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนที่ระบุไว้ในรายการผลการเรียนสุดท้ายระดับรายวิชา ของหลักสูตร โดยจัดให้หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรรายวิชา รายวิชาหนึ่ง ในกลุ่มวิชาชีพเลือก ในหมวดวิชาเฉพาะ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรนำหลักสูตรรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ที่ได้พัฒนาขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ โดยเสนอให้คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล บรรจุหลักสูตรรายวิชาฉบับนี้ เป็นรายวิชาหนึ่ง ในกลุ่มวิชาชีพเลือก ในหมวดวิชาเฉพาะ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป
2. ควรได้มีการนำหลักสูตรรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ที่ได้พัฒนาขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ ไปทดลองใช้ในสถาบันการศึกษาระดับเดียวกันในสังกัดหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สถาบันราชภัฏ และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเอกชน ที่เปิดสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ เพื่อพิจารณาผลการใช้หลักสูตรนี้ในแต่ละสถาบันการศึกษา รวมทั้งอาจเปรียบเทียบผลการใช้หลักสูตรนี้ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ด้วย
3. ควรมีการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาโดยใช้หลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน ในหมวดวิชาเฉพาะอื่น ๆ ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เช่น วิชาเอกการบัญชี วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการจัดการ เป็นต้น รวมทั้งในสาขาวิชาชีพอื่น ๆ เช่น สาขาวิศวกรรมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และศิลปกรรม ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

ทั้งในระดับเดียวกัน และระดับอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ได้หลักสูตรในสาขาวิชาเฉพาะนั้น ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาชีพนั้น ๆ ต่อไป

4. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ใช้หลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับ ทั้งนี้หลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน ได้แก่ การใช้รายการผลการเรียนสุดท้ายซึ่งประกอบด้วยความรู้ความสามารถในด้านเนื้อหาวิชาชีพเฉพาะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นแนวทางในการพิจารณารายละเอียดเนื้อหา การดำเนินการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียน และลักษณะสำคัญในการดำเนินการตามหลักการดังกล่าว คือ การกำหนดผลที่จะต้องบรรลุให้ชัดเจน การออกแบบการสอนโดยยึดผลที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้นเป็นหลัก การเน้นถึงความคาดหวังระดับสูงที่ให้ผู้เรียนทุกคนประสบผลสำเร็จในการเรียน และการให้โอกาสและความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อการได้บรรลุถึงความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน